

Salomos Høysang

(Bønn som fellesskap)

illbehonest.com/norsk

Paul Washer

Salomos Høysang kapittel fire. Jeg vil snakke til dere om bønn som noe mer enn forbønn. Selv mer enn å skaffe nåde. Bønn som fellesskap.

Salomos Høysang kapittel fire, vers syv. "Alt er fagert ved deg, min kjæreste. Det er ikke noen lyte på deg." Vet du hvorfor du kan komme inn i Guds forgårder? Det er bare én grunn: Lammets blod. Lammet gikk til treet og ble forbannet av Gud, og Hans Far snudde seg vekk og all vreden til Gud Den Allmektige som skulle truffet ditt hode i all evighet, traff Lammet. Og når Lammet døde, tilfredstilte Han rettferdighet og Guds vrede. Han betalte for alle dine synder: fortid, nåtid og fremtid. De alle ble tilregnet Ham og Han tok de vekk. Han betalte prisen. Og nå, er det derfor ingen fordømmelse. Som Ester, som ønsket så sterkt å gå inn i den indre gården, men hun måtte gjøre det med frykt. Fordi hvis kongen ikke rakk ut sitt septer ville hun dø. For den troende er septret alltid utrakt i Kristus, alltid. Han ser deg alltid som, "Alt er fagert ved deg, min kjæreste. Det er ikke noen lyte på deg." Jeg vil at dere skal forstå noe, rettferdiggjørelsen som virkelig vil, virkelig vil hjelpe deg. Dette må dere skjønne! Hvis det var bare én feil med deg så ville du gått til helvete. Skjønner du, Gud ser deg ikke som syndig nok til å gå til helvete og så litt bedre, slik at du er syndig nok til å bli bevart. Og bedre enn det, slik at du kan komme litt nærmere, og ikke fullt så mange synder slik at du kan komme litt nærmere; ikke så mange synder så du kan komme litt nærmere. Du går til helvete hvis du har en feil ved deg. Noe som også må vise deg at hvis du blir invitert inn i Guds indre gård, så er det fordi det ikke er noen feil ved deg. At alt er fagert ved deg, alt er perfekt og det er derfor du kan komme til Ham. Selv på den dagen du synder, og ditt hjertets sløvhets ikke engang lar deg se de syndene, så er du fortsatt tilgitt og kan fortsatt komme. Ja, du må ta et oppgjør med den synden, men det jeg vil du skal se er dette: På grunn av Kristus så er alt fagert ved deg. Det er ikke lyte på deg, og hvis det var en lyte på deg så kunne du ikke kommet. Det burde være en stor oppmuntring for deg! Når Gud ser på deg... Vi har nesten dette mekaniske synet, dette loviske synet.. Og det er en "lovisk ting" med

rettferdiggjørelse. Men vi har dette synet på Gud: På grunn av det Jesus gjorde så må Han akseptere meg nå. Og det er ikke... På grunn av det Jesus gjorde så ser Gud på deg og sier: "Alt er fagert ved deg, min kjæreste. Det er ikke noen lyte på deg."

Ser du lidenskapen? Kan du se kjærligheten som er der? Kan du se ønsket og lengselen? Dere kan ikke se det fordi dere har aldri sett det i noe annet. Vi lever i en betinget verden. "Du møter betingelsene og du er med. Feiler du i noen av betingelsene så er du ikke med." Men Kristus har møtt alle betingelsene, og derfor når Gud ser på deg, sier Han: "Alt er fagert ved deg, min kjæreste." Og Han må se deg slik ellers går du til helvete. Men Han ser deg slik på grunn av Kristus, og Han ser deg alltid slik! Hans holdning til deg forandrer seg ikke. Det er så herlig det Kristus har gjort for oss! "Alt er fagert ved deg, min kjæreste. Det er ikke noen lyte på deg." Det skulle vært den største oppmuntringen for deg til å be. Det skulle vært den største oppmuntringen for deg til å spørre Gud, "Ransak meg, Gud, og kjenn mitt hjerte." Det burde være den største oppmuntringen for deg til å bekjenne din synd. Fordi det ikke er en dommer som kommer til deg, og en dommer vil aldri komme til deg igjen, bare en Far, bare en Far.

Jeg tror det var broder Mike Maro som fortalte meg dette, at du ikke bare er rettferdiggjort, men du er adoptert. Når noen kommer fremfor dommeren og dommeren frikjenner ham, så inviterer ikke dommeren ham til å komme hjem til seg. Gud har ikke bare rettferdiggjort deg, Han har adoptert deg. Og Han ser på deg med slik en kjærlighet, med slik ømhet, med slik glede over hva Han har gjort mulig! Det gjør Han på grunn av kraften i Lammets blod. Når Han ser på deg så er alt fagert ved deg, du er uten lyte.

Så sier Han, i vers åtte, "Kom med meg fra Libanon, min brud. Kom med meg fra Libanon! Se ut fra toppen av Amana, fra toppen av Senir og Hermon, frå løveheimar, fra panterfjell!" Gud kaller alltid på sitt folk. Og Satan sier alltid, "Du kan ikke gå. Se på deg, hvordan kan du gå? Han vet hva du har gjort. Han kjenner dine synder. Han vet hvor skammelig du er. Han kjenner ditt hjertes sløvhet. Ikke gå til Ham!" Men det er ordene til løgneren og bedrageren. Og mange ganger så tror du han fordi det er så vanskelig å tro Gud med tanke på Hans kjærlighet, fordi Hans kjærlighet er så stor. Jeg liker å fortelle dette til folk som tviler på Guds kjærlighet.

Alltid... mine karismatiske venner forteller meg alltid at den største trosgjerningen er å kunne reise noen opp fra de døde. Jeg sier til dem, "For baptister så er det ingenting. Vi gjør det hver søndag." De sier, "Å reise opp døde, de som kan reise folk opp fra de døde, de har så

mye tro!" Jeg sa, "Nei, det er ikke den største troshandlingen. Vil du vite hva den største troshandlingen er? Jeg skal si deg det. Den største trosgjerningen for den kristne er å se i Guds Ords speil og se all deres mislykkethet og så tro at Gud elsker dem så mye som Han sier at Han gjør." Det er tro!

Fordi du må tro noe som du aldri har sett noe annet sted i verden! Ingen er som Gud, og ingens kjærlighet er som Guds kjærlighet! Når Han sier at du skal komme, vet du ikke at Han som akkurat talte det vet alt om deg? Han vet om alt du har gjort, alt du kommer til å gjøre! Så hvis Han sier "Kom", da er invitasjonen å "komme". Så mange troende holder seg hele tiden på avstand fra Gud eller, har ikke du gjort dette? Du har virkelig bommet, du har virkelig syndet. Du blir sørgmodig, og det er bra. Du bekjenner, det er bra. Og så skjønner du at du må holde deg vekke fra Gud i mange dager inntil du vinner nok gunst til å komme tilbake. Det er en løgn. Han sier, "Kom, kom, kom".

En av de aller vakreste ting i mitt liv var når, en dag i Peru i tredje etasje på et hus i Meaflores, jeg kom til tro på at Gud virkelig elsket meg. Alle mine flekker og lyter, alt som jeg har gjort, for Ham var de tatt vekk i Kristus, Han kunne bare elske meg og ville bare elske meg og aldri stoppe med å elske meg. Og jeg visste ikke så mye om meg selv som Han visste, likevel elsker Han meg fortsatt. Judas sier dette, "Hold dere i Guds kjærlighet." Mange predikanter vil snu det opp ned til lovishet. "Du må fortsette å elske Gud." Det er ikke betydningen!

Jeg vet ingenting om planter, men hvis du sa at du hadde en døende plante og jeg sa, "Vel la meg se på den.". Og jeg gikk hjem til deg, du tok meg til det indre rommet, til skapet i det indre rommet, som er stupmørkt og så åpner du døren og der var planten. Jeg ville sagt til deg, "Vel, jeg vet ikke mye om planter, men jeg kan si deg dette, du må ha den tingen ute i solskinnet. Fordi jo lenger vekk fra solskinnet den tingen er, jo mer kommer den til å visne." Troende, det er et problem. Du må holde deg i Guds kjærlighet. Hvordan gjør du det? Ved tro. Hvordan gjør du det? Guds Ord. En av de tingene som sannsynligvis ville hjulpet de fleste i dette rommet akkurat nå er å finne hvert vers i Bibelen som taler om Guds umålelige, ubetingede kjærlighet. Memoriser det, mediter på det til du tror det. Hold deg i erkjennelsen... fortsett å erkjenne, fortsett å tro at Gud elsker deg så mye som Han sier Han gjør og du vil ikke frykte å komme i Hans nærvær.

Han sier, "Kom med meg." Men også, se hva Han sier, "dra ned." "Dra ned." Vi er så full av stolthet. Vi er så full av tomhet. Vi går alltid på høye steder hvor vi ikke hører til.

Forfengelighetens marked er der kjødet vårt vil leve, trollbundet av pynt og ting som glimrer og lager lyd, trollbundet av ting som ikke betyr noe. Bekymret over klær, og små tegn på dem. Bekymret over hvilken bil du har. Bekymret for at ungen din ikke kommer seg på nok fotballkamper gjennom uken. Du bruker hele ditt liv på det som ikke betyr noe! Og du ender opp ødelagt og knust og fortvilet og trøtt!

Og Gud sier, "Kom og kjøp fra meg. Kom, kom ned. Kom ned fra de stedene som ikke kan mate deg. Kom ned fra de stedene som ikke kan gjøre deg noe godt. Og kom ned fra de farlige stedene." Se hva Han sier, Han sier "Fra løvehjem, fra pantefjell!" Kom ned. Det er farlige steder; farlige!

Frykt er en god ting. Du burde frykte hva denne verden kan gjøre med deg. Du burde frykte hva synd kan gjøre deg. Du skulle frykte hva selvet kan gjøre mot deg. Kom ned. Kom deg vekk fra det! Og kom deg vekk fra folk som er trollbundet av det. Du sier, "Jeg vil være med dem for å frelse dem." Redd deg selv; kom deg unna! Vær med folk, folk som har øyne som ikke er onde, som ikke er fulle av mørke, folk som alltid fører deg mot evige ting. Problemet er at det er slik kirken skulle vært. Men siden evangeliet er så veikt, og menighetstukt ikke praktiseres, så er menigheten fylt opp med onde mennesker som elsker onde ting, og det er vanskelig å finne noen i menigheten som vil føre deg mot noe evig! Det er nesten som i Wesley og Whitfields dager, når du må lage en "hellig klubb" innenfor kirken. Kom ned fra de tingene. Vet du ikke at i deg, i ditt kjød, ditt kjød har den ivrigste evnen til å lage en avgud ut av absolutt alt? Ditt kjød kan gjør Bibelen til en kunnskaps-avgud; skape en avgud ut av tjenesten; skape en avgud ut av nesten alt, til og med det som er godt, hellig og rett.

Han sier, "Kom ned." Og se på dette i vers ni, "Du har vunnet hjerte mitt, min søster, min brud! Du har fått hjerte mitt til å slå fortere med ett øyekast." Hvis det ikke får deg til å be så vet ikke jeg hva som vil. Hva forteller det meg? Jeg gjør slik, og du kan høre Guddommens hjerte slå fortere, med ett eneste øyekast.

Menn, husker dere når - de av dere som er gift - deres ektemake, før du giftet deg med henne. Hun så raskt på deg mens du satt der på andre siden av rommet i menigheten og du følte det som om du ville besvime. Husker du det? Vel, du burde huske det. Hva er galt med deg? Du burde fortsatt ha det slik. Hun ser på deg og du gjør... Det var kraften i det. Det blir sagt at det er en farlig ting når det er en fremmed kvinne. Men når det er kvinnen som Gud har for deg og hun kaster ett blikk på deg og hjerte ditt faller ut på gulvet og ruller ned

midtgangen til fremst i menigheten. Åh, det er en god ting! Kraften i det! Gud elsker oss så høyt! Bare et blick oppover i bønn, og Hans hjerte slår raskere, Hans hjerte slår raskere.

Jeg vil aldri glemme da min lille gutt Ian ble født... Jeg hadde en veldig vanskelig barndom, for å si det mildt. Og... Men når min lille gutt ble født, det glemmer jeg aldri. Han ble gammel nok til at han endelig var der at han kunne smile og klemme og løfte armene opp i luften. Og jeg glemmer aldri, han lå på sengen vår oppe og jeg kom rundt hjørnet og kom inn i rommet. Og når han så meg... Det dere må vite er at min gutt kunne fått hjerteinfarkt, han blir så engasjert bare han ser en tom vegg. Men han så på meg, og det øyeblikket han så på meg så gjorde han. Det fantes ikke tvil i den lille guttens sinn om at faren hans ville løpe bort dit, ta ham opp og klemme ham. Det var ikke tvil. Du snakker om selvtillit eller selv... han hadde ingen tvil om at han var elsket! Han visste at han bare måtte gi meg et blick så var jeg solgt. Hjelpes, jeg håper ikke min kone føder en jente. Da dør jeg!

Men det jeg vil at du skal se er: Hvordan tror dere de tingene skjer? Er det en følge av skapelsen, eller kommer de fra vår menneskelige natur? Hvorfor eksisterer slikt i det skapte, har du noen gang tenkt på det? Gud har satt dem der. Og hvorfor satt han dem der? For å fortelle deg om Ham. Hvordan kan du elske et barn, hvordan kunne du våge å tenke at du elsker et barn mer enn Gud elsker deg. Du kan ikke en gang... ett blick oppover! Du sier, "Å, broder Paul, du skjønner ikke." Sønn, du forstår ikke hvor mektig Jesu Kristi blod er. Bare ett blick.

Ser du, frykten for Herren, dette må du forstå. En liten gutt kan frykte sin far, fordi en dag løper han til sin far med en tegning og sier, "Se, pappa." Hans far tar tegningen og sier, "Å, det var fantastisk." Og den lille gutten fortsetter å leke og alt er bra. Neste dag, den lille gutten kommer og sier "Pappa" - ny tegning som han gir til sin far. Hans far er i et elendig humør; han tar tegningen, slår den lille gutten rundt og sender ham gjennom rommet. Den lille gutten skjelver. Hvorfor? Han frykter sin far. Hvorfor? På grunn av inkonsekvensen i farens karakter. Det skjer ikke med din himmelske Far. Hans karakter er fullkommen. På grunn av Kristi verk. Han kan ikke elske deg mer og vil ikke elske deg mindre.

Et blick med dine øyne og du har Ham, du har Ham, du har Ham. Et blick med dine øyne og Hans hjerte slår raskere. Se hva Han sier, "Du har vunnet mitt hjerte, min søster, min brud! Du har vunnet mitt hjerte med et eneste øyekast..." Nå, så på dette, "med en av kjedene om din hals." La meg spørre deg, hvor fikk hun kjedet fra? Hun fikk det fra Ham. Skjønner du, all din herlighet er en gave.

Ser du, din eldre bror, Han er ikke som Josef, Han er en større enn Josef. Josef hadde en kjortel med mange farger som han ikke ville dele med sine brødre. Men vår Josef, vår Jesus, har en kjortel med mange farger, en rettferdighet som er Hans egen ved sitt eget verk, og Han gir den til deg. Skjønner du, når Han ser ned på deg og ikke ser en feil, ingen lyte, så ser Han disse vakre utsmykningene som henger overalt på deg, det er de tingene som Han ga deg. Det er det nåde handler om! Og det er fantastisk, så fantastisk! At Han frelste deg og ikke bare rensket deg, Han har kledd deg i sin egen nåde.

Og hver gang Han ser på deg, så ser Han det. Du sier, "Vel, broder Paul, vent nå litt. Hva med all synden? Du vet, broder Paul, at det er like mye, utroskap i kirken som utenfor kirken. Og det er like mye løgn og juks og stjeling og hor og pornografi og alt i kirken som utenfor kirken fordi det sier de evangeliske lederne oss." Det er en løgn! Det er en løgn. Det er ikke så mye pornografi, hor, utroskap, løgn, juks og umoral i menigheten som utenfor menigheten. Ditt problem er at du ikke vet hva menigheten er. Menigheten består ikke av alle de folkene som samles sammen i morgen tidlig. Nei, menigheten er ikke perfekt. Men hun blir gjort perfekt og helliget og Han som begynte en god gjerning i henne vil fullføre den. Og Han beskytter henne iherdig og Ånden som er i henne beskytter henne iherdig. Og Han disiplinere henne iherdig fordi Han elsker henne iherdig. Jeg sier dere, mange menn vil måtte svare for hva de har kalt Jesu Kristi menighet, fordi de har sett på en gjeng uomvendte ufrelste, kjødelige folk som bare er medlemmer av menigheten og identifisert dem sammen med menigheten og på den måten spottet sin Gud ved å tale så brutalt om Hans brud. Hans brud er vakker. Hun er ikke perfekt, men hun er knust og hun vandrer og hun vokser og hun forandrer seg og Han skaper noe av hun.

Så Han sier, "Hvor liflig din kjærlighet er," i vers ti, "Hvor liflig din kjærlighet er, min søster, min brud! Hvor mye bedre er ikke din kjærlighet enn vin." Nå vil jeg at du skal se på noe.

Jeg finner det veldig vanskelig noen ganger når alle synger, "Å, hvor jeg elsker Jesus..." Jeg synes det er veldig vanskelig å synge med. Jeg synes det. Jeg ser på min kjærlighet og jeg ser ikke så mye som er verdt å synge om, for å være ærlig. Jeg ser på et hjerte som noen ganger er kaldt. Jeg ville heller sunget, "Å, hvor Jesus elsker meg" enn "Å, hvor jeg elsker Jesus". Og på en måte så er det veldig, veldig bra. Men vi må være veldig forsiktig her.

Fordi se hva som står, "Hvor liflig din kjærlighet er, min søster, min brud." Broder

Mike, igjen i morges, snakket med meg om hvordan øverstepresten helliger hellige ting. Han bare delte det med meg i morges, passer rett inn her. Vår Prest, vår Mellommann, vår Talsmann, vår Kristus, vår Kaptein, Mannen for oss fremfor Gud; virker som Han helliggjør alle våre offer til Gud. Selv den kjærligheten som er så sløv og uren, når den går gjennom Ham så blir den nydelig. Skjønner dere ikke, dere hellige, hva Han har gjort for dere? Han har gjort så mye. Han har gjort alt. Han har gjort alle ting vel. Han har ikke utelatt noe.

Så Han sier, "Hvor mye bedre er ikke din kjærlighet enn vin. Og duften av dine salver er bedre enn alle velluktende urter."

Jeg vil hoppe ned. Jeg vil preke gjennom alt dette, men se på vers tolv, "En lukket hage er min søster, min brud - et avstengt oppkomme, en forseglet kilde." Nå, hva betyr dette? Hun er kysk. Hun er en avstengt hage. Jeg forteller unge kvinner som jeg underviser, når jeg underviser universitetsstudenter og lignende, jeg sier, "Dette er teksten for deg." Og for unge menn også. Dere skal være en avstengt hage.

Unge mennesker i dag tror de er seksuelt rene hvis de aldri har hatt samleie, men de har gjort alt annet. Nei! Å være kysk er å være en avstengt hage! Ingen har rørt frukten, langt mindre smakt den. Ingen har engang sett på den. Det er en avstengt hage. Og på samme måte er Jesu Kristi menighet, vi skal være en avstengt hage, en forseglet hage. Lukk dørene for alle andre elskere! De vil bare såre oss uansett. De vil bare rive i oss som ulver og løver. Og for dere som er pastorer der ute, la meg si dere noe. Lære dette. Din fremste jobb som pastor, Gud har betrodd Hans brud til deg, du skal beskytte henne, beskytt henne.

Det er det som er galt med kirkevekst, det er det som er galt ved å senke terskelen for å få så mange folk som mulig, det er det som er feil ved å ikke praktisere menighetstukt. Din hovedjobb er å beskytte Jesu Kristi brud og å fremstille henne for Ham som en ren og kysk jomfru.

Du kan ikke skape en brud; Han skaper det. Så slutt og prøv å skape en og begynn å gjør arbeidet med å beskytte henne; og mate henne og vokte henne og elske henne og en dag fremstille henne for Ham. Men se på dette, det er slik vi er ment å være, kirke. Du har blitt invitert til å ha fellesskap med den levende Gud. Hvorfor vil du søke til andre ting? Hvorfor vil du søke etter å gi varene dine til andre ting, til å gi selve vesenet ditt til andre ting? Lukk deg selv for alt annet og gi deg selv til Ham. Til Kristus alene, til Gud alene!

Gi meg en ung mann som er innelukket... Så mange menn, så mange unge menn, er bare opptatt av fellesskap og gruppeklemmer og sammenkomster; og synge "Kumbaya"

mens de prøver å se radikal ut. Gi meg en mann som vil bryte av med dem og låse seg inne for Gud. En venn av meg snakket med Leonard Ravenhill en dag og han sa til broder Ravenhill, han sier, "Broder Paul Washer, en kjær venn av meg, går virkelig gjennom noen kamper og noen forferdelige tider." Leonard Ravenhill sendte meg et lite skrift. Det står på det, "Broder Paul". Og skriftet heter, "Andre kan men ikke du." Og det som blir sagt er bare dette, "Ok, la alle andre gå på kjøpesenteret hele dagen. La alle andre se TV. La alle andre gå på en tåpelig kristen konsert, Gud er ikke der. La alle andre gå til kristne retreat og skiturer. Men hvis du virkelig vil være Guds mann, de kan men ikke du." Da jeg ble kalt inn i tjenesten, sa jeg til pastoren min i Texas, en mann som ble meget, meget, meget, meget brukt av Gud. Og han så på meg og det første han sa var, "Gutt, kan du være alene?" Og jeg trodde han mente at hvis jeg prekte sannheten så ville jeg bli alene. Det var ikke det han mente. Det han mente var, "Kan du løsrive deg fra resten av disse guttene og gå og søke Gud? Kan du låse deg inne for Ham?" Vi kan bruke tid på å lære å hekle, vi kan bruke tid på å sitte i et trestativ, du kan bruke tid på en golf bane, du kan bruke tid i fellesskap og spise smultringer og gjøre alt mulig. Men hvorfor er det så vanskelig å stenge seg selv inne for Han som elsker deg mest?

Det viser seg at selv om vi er blitt grundig forløst, så er det et aspekt ved oss som blir kalt "kjødet" som ikke er blitt forløst.

Jeg vil hoppe over det og jeg vil gå raskt til vers 16. Bruden snakker og hun sier, "Våkn opp, nordavind! Kom, sønnvind! Blås gjennom min hage, så dens duft kan strømme ut! Å, om min elskede ville komme til sin hage og spise dens kostbare frukt." Her er en ung dame som har gjort alt dette arbeidet, all denne forberedelsen og det er bare en grunn for det. Hennes eneste ønske er at vinden vil komme og blåse duften av det hun har gjort for den hun har elsket og at han, når han får et snev av den duften, vil komme inn og ta gavene som hun har forberedt for han. Det er hennes største begjær. Jeg husker da jeg var slik,

husker da jeg først ble frelst. Forhåpentligvis husker du det samme. Det eneste du ønsket var Hans øye. Det eneste du ville ha var Hans oppmerksomhet. Du ba, leste Ordet, var halvgal for det meste, overivrig, vill, ingen teologi, ingenting. Men det eneste du ville ha... Du gikk ut på sjelevinning, banket på dører, leste din Bibel, stod opp-ned på hodet og siterte "Westminster Confession". Uansett hva, bare "Å Herre, se på meg! Å Herre, vær med meg! Herre, jeg gjør hva som helst for å få deg. Herre, bare kom i dette rommet! Ikke forlat meg slik! Ta livet mitt, men gi meg ditt nærvær!" Ser Han? Ser Han?

Husker du da du var slik? Og så står det i vers en i kapittel fem, "Jeg er kommet til min hage, min søster, min brud. Jeg har plukket min myrra og mitt krydder. Jeg har spist min honningkake og min honning. Jeg har drukket min vin og min melk." Vet du hva som er så fanastisk? Denne kongen har ikke bruk for en hage av en liten jente. Han har ti tusen menn som arbeider døgnet rundt for å lage ham hager, hengende hager, blomsterhager, grønnsakshager alle typer hager du kan tenke deg. Han er kongen. Men denne Kongen kommer til Sion, ridende på en eselfole. Denne Kongen er en ydmyk konge. Denne Kongen er en kjærlig konge. Og denne Kongen gir henne det hennes hjerte begjærer. Hennes største begjær, hennes hjertes ønske er at han bare tar det som hun tilbyr; og han gjør det. "Jeg er kommet til min hage" sier han, "min søster, min brud." Vi sier alltid, "Jeg vil være Hans." Han sier, "Du er min." "Jeg vil gi Ham dette." Han sier, "Jeg tar det." Frimodigheten i Hans kjærlighet er bare utrolig. Han sier, "Alt. Jeg har komt inn i min hage, jeg har samlet min myrra og mitt krydder, spist honningkake, honning, drukket vin, melk. Alt du tilbyr meg, 'Jeg gir det til deg'." Dette er så fantastisk!

Jeg kommer aldri til å bli Charles Spurgeon. Jeg vil aldri bli George Muller. Jeg vil aldri bli noe, men bare være den jeg er. En fyr som vil leve og dø og det er det. Og vet du hva? Det betyr ikke noe! Du trenger ikke være John Piper. Du trenger ikke være Jonathan Edwards for å være i den indre krets, fordi hvis du er i Kristus, så er du i den indre kretsen.

Vi lever i en verden... Kristendommen har slikt et rangsystem, det er ufattelig. Det eksisterer ikke i Himmelriket. Hele livet ditt har du blitt utestengt. Du har det. Det er steder du ikke har nok penger til å gå. Det er steder du ikke har stor nok hjerne til å gå. Det er steder der du ikke er pen nok til å gå, det er sant. Det er steder over alt hvor du blir utestengt. Det er indre kretser som du ikke kan bli en del av. Du går forbi dem, du ser dem, du bøyer hodet og fortsetter å gå. Noen av dere går til pastorkonferanser og dere ser ganske klart, pastor i... De burde hatt skilt, "Pastorer i kirker med over fem tusen, vennligst stå her å snakk." "Pastorer i kirker med to tusenfemhundre til fem tusen, dere har fått tildelt denne delen." "Fra to tusen og ned, dere må gå her." "Folk med femti til hundre, toalettet er rett rundt hjørnet." Rangsystem! Og det utrolige er, at fyren med femti i menigheten blir aldri spurt om å forkynne på en konferanse, hvis ikke det er en HeartCry konferanse, fordi det rangsystemet eksisterer ikke! Det eksisterer ikke!

Han sier ikke, "Vel, hvorfor skulle jeg... Jeg har Spurgeon her og jeg har dette her og det der." Hvem trenger deg? Han trenger ingen. Han sier aldri det. Men Han elsker deg, Han

elsker deg. Du sier, "Men jeg har gjort så mye." Du vet ikke en gang halvparten av hvor mye du har gjort. Han elsker deg.

Jeg elsker det avsnittet, "Det knekkede rør skal han ikke knuse, og den rykende veke skal Han ikke slokke." Lag et rør, deg knekker i hendene dine, det er en delikat ting. Det har en feil. Kast det ut; det er alltid alle mulige stokker over alt. Ikke jobb med den tingen; kast den vekk. Jesus gjør ikke det. Knekker du i Hans hender, folk sier, "verdiløst. Ingen musikk kommer fra det." Han sier, "Bare se." Han fikser deg og spiller den vakreste musikk du noen gang kunne forestille deg fra det mest ødelagte røret. Rykende veke - som liten gutt og alle lysene gikk. Det var en isstorm, vi har alle disse parafinlampene. Men siden vi ikke brukte dem så ofte, glemte vi alltid, du vil ikke at noen av dem skal gå tom for parafin fordi når de er tom for parafin så begynner veken å brenne. Det er den værste lukten du noen gang har kjent. Åpne vinduet, kast den ut. Jesus gjør ikke det. Du sørger Den Hellige Ånd, du stinker, roter alt til. Alle står og sier, "Kast ham ut." Kristus tar lampen, holder den til brystet, tar til sides veken, fyller den med parafin, og tenner den.

Du har en Gud. Du har en Frelser. Han sier, "Jeg kommer." Det som er utrolig er, det som har skjedd med meg de siste dagene...

det står, "Venner, et og drikk! Drikk dere glade, mine kjære!" Jeg har hørt menn, veldig ufullkomne menn, gå bak denne talerstolen og tale med noe av Den Hellige Ånds salvelse over deres liv og jeg har bare spist sammen med dem. Det er utrolig når noen forelsker seg i Jesus Kristus, det blir bare en bankett for alle andre rundt dem. Har du noen gang lagt merke til det? Alle sammen, la oss spise. La oss bare spise. Det er en helt nydelig greie.

Og så sier Han i vers to, vi kommer ned og vi ser noe, "Jeg sover, men mitt hjerte våker. Da høres min elskedes røst - han banker på: Lukk opp for meg, min søster, min kjæreste, min due, du rene! For mitt hode er fullt av dugg, mine lokker av nattens dråper." Her kommer denne herlige elskereren, her kommer denne herlige ektefellen, her kommer kongen. Og det er noe som... bare en ting jeg vil påpeke, selv om det er syv i dette verset, det er bare en ting jeg vil påpeke og det er dette. Han kommer uanmeldt; han kommer på et uventet tidspunkt. Og hvorfor gjør han det? Fordi kjærlighet er dristig.

Er der en engel som står bak meg og synger? Hvem enn som har ansvaret for... vennligst slå av den fyren. Han holder fortsatt på. Hvis vi hadde vært i Peru så ville jeg bare hentet en stein. Min ene sjanse for at en engel skal vise seg. Tom Clay er en veldig liten fyr,

gjemmer han seg noe sted der oppe? Noen sier, "Å, broder Paul, du skulle ikke ha gjort det. Gud arbeidet og nå ha du slukket det..." Hør, hvis Gud arbeider, så vil Han fortsette når jeg kommer tilbake til talen, okey? Noen sa til Spurgeon, "Du må smi mens jernet er varmt." Spurgeon sa, "Vel, hvis det er Gud som varmer opp jernet, så vil det forbli varmt." Hvis det kommer igjen, så skyter jeg noen. Okey. "Herre..." Ja, en kan ikke ha kirke uten all denne multimedia greien. Han kommer uanmeldt, fullstendig uanmeldt. Hvorfor? Fordi kjærligheten tror den kan. Du må ta Jesus på Hans Ord. Men ta ikke feil; Han vil ta deg på ditt ord. "Jeg elsker deg Herre." Vet du hva det betyr? Han bare tror nok til å si, "Okey, det betyr at jeg kan komme innom klokken to om morgenen og banke på din dør." Det betyr, pastor, at når du har alt mulig å gjøre, kan Han komme og banke på din dør og si, "Jeg er her; vær med meg en stund." Det er det det betyr.

Han kommer uanmeldt og hun sier, "Jeg har tatt av meg kappen, skulle jeg ta den på igjen? Jeg har vasket mine føtter, skulle jeg da skitne dem til?" Her var en jente som bokstavelig talt ville gå til markedet tretti syv ganger om dagen ikke for sin mor, hun bare håpte hun ville treffe på denne fyren. Dette var en jente som ville gjøre absolutt alt for å få hans oppmerksomhet. Men så skjer dette. Når du får noens oppmerksomhet, når du har vunnet noens kjærlighet så blir kjærlighet ganske vanlig.

Jeg husker da jeg gikk gjennom Andesfjellene første gangen i mitt liv, over den høyeste jernbaneovergangen i verden og jeg sitter der beundrende over alle skjønnhetene ved Andesfjellene og den gamle misjonæren, Holmer Crane, sitter og snorker. Jeg tenkte, "Hvordan kunne han være så sløv at han ikke så all denne herligheten ved Guds skaperverk?" For noen år siden tok jeg en gruppe college-studenter over samme plassen og mens de åh-et og ah-et så snorket jeg. Hvorfor? Fordi når du ser noe om og om igjen, på grunn av synd, så blir det ikke lenger spesielt.

Ektemenn, dette er en refs til oss og våre koner. Det samme blikket som stoppet ditt hjerte, burde stoppe ditt hjerte i dag. Det er ikke at hennes blick har forandret seg, ditt hjerte har forandret seg.

Men vi ser på dette og Han sier, hun sier, "Det virker nå som et slit å elske. Det virker som et slit å elske."

Husker du de gangene, du hellige, husker du de gangene når du ba, når du ringte folk og de ba med deg og du leste din Bibel og du ville gå i sannheten og hvis du trodde at du hadde ført sorg over Den Hellige Ånd, så ville det knuse hjertet ditt og du ropte ut til Gud og

du gjorde bare alt, du ville søke Ham, du tryglet for Ham, du ville ha Hans nærvær i alt? Men nå dukker Han opp klokken ti i natt og du sier, "Herre, hva vil du? Jeg mener, jeg har vært på Bibelkonferanse i tre dager. Har jeg ikke gitt nok? Se hvor forferdelig trist det er! "Herre, jeg er trøtt. Jeg mener..." Og pastorer er verst. Det er hvorfor pastorer ikke burde ha TV. Fordi det er bokstavelig "Herre, jeg er mentalt og på alle måter, jeg er bare fullstendig tappet." Du kjenner det nykket der Herren sier, "Kom til sides med meg. Jeg vet det er søndags kveld og jeg vet du er tappet for krefter. Kom til sides med meg og la meg fylle deg og gi deg fred i sinnet ditt som er så utkjørt." "Å, Herre, det vil ikke strekke til. Jeg mener, jeg burde bare sitte her og se noe for det som virkelig... Herre vær så snill, jeg har gjort min plikt, har jeg ikke?"

Det var en tid når... å, det er så rart, du vet, når du er en fersk kristen. Jeg mener, overalt hvor du ser så ser du Jesu ansikt. Hver... Jeg mener, du spiser for mye pizza og du har en drøm om natten, og du prøver å tolke drømmen. Det er Jesus, alt er Jesus. Du ønsker bare å se Jesus. Vinden blåser mot nakken din, du vet, Jesus. Du bare dikter ting, alt du ønsker er bare Jesus. Jesus kommer virkelig som en elsker i din modenhet og drar på hjertet ditt og sier, "Kom med meg." Og du forneker at det er Ham. Du ønsker ikke at det skal være Ham! "Åh, det var ikke Ham; det var ikke Hans stemme. Det er bare min fantasi." Det var en tid da, selv om det bare var fantasien din, du ville ha gått og bedt. Du ville brukt det som en unnskyldning. "Å, kalte du på meg?" Se hvor kaldt hjertet kan bli.

Og så sier Han, vel vi leser i vers fire, "Min elskede rakte sin hånd inn gjennom luken. Da ble mitt hjerte rørt for hans skyld. Jeg stod opp for å åpne for min elskede - mine hender dryppet av myrra, mne fingrer av flytende myrra, som vøtte håndtaket på låsen. Jeg lukket opp for min elskede, men min elskede hadde vendt om og gått bort. Min sjel var ute av seg selv over hans ord. Jeg lette etter ham, men jeg fant ham ikke."

Vet du hva som skjer? Jesus er alltid Gud som passerer. Du er ute å strever i stormen, Han går på vannet; Han går som om Han skal passere. Du må rope på Ham. Emmausveien, Han vil fortsette å gå. Du må kalle Ham tilbake. "Nei Herre, bli med oss en stund."

Jeg vil du skal vite noe. Sann kjærlighet er veldig sensitiv, som Den Hellige Ånd... Symbolet på Den Hellige Ånd er en due, sensitiviteten ved Guds kjærlighet. Guds kjærlighet vil dra, og ved nåde, dra igjen, og ved nåde kanskje dra noen flere ganger. Men før eller senere så vil draingen opphøre. Og du vet hva du sitter igjen med, gjør du ikke? Det mange av dere har. Det meste av bønnelivet ditt er ingenting men å gå ned på kne og be som om det var kobber [5.Mos. 28:23] over hodet ditt. Og du roper ut hele tiden, "Å, Gud, gi meg ditt

nærvær, ditt nærvær, ditt nærvær. Åh Herre, jeg ønsker ditt nærvær og nærværet kommer aldri." Og så reiser du deg og bare går til sengs. Skjønner du, kjærlighet kan lett bli fornærmet. Den vil trekke og den vil dra. Dere vet hva jeg snakker om, gjør dere ikke? Det var tider da du ville være med Ham og så kom det til det punktet da det ble vanlig og Han ville kalle på deg og du ville ikke komme. Og så stoppet Han å kalle på deg og du husket og du gikk etter Ham. Du så etter Ham, men du fant Ham ikke.

Jeg glemmer aldri da Charo og jeg en gang gjorde noe veldig ubibelsk. Hun dro til Statene i rundt 82 dager for å fullføre sine fag og jeg ble igjen i Peru. Jeg var i jungelen for det meste. Da jeg kom ut fra Peru... Jeg var sann, jeg vet ikke hva dag det var, men det var en langsom slutt på de åtti dagene. Og jeg satt der i denne lille leiligheten vi hadde og hun var ikke der og alt annet og jeg savnet hun så intenst. Og jeg gikk bort til skuffen og jeg tok en av hennes gensere. Den luktet som henne. Så jeg satt der i sengen og bare holdt den inntil ansiktet. Jeg vet ikke om det hjalp eller skadet. Fordi alt som var der var duften, personen var ikke lenger der. Det er det samme i de fleste bønneliv, så ofte. Bare en duft av fornektet kjærlighet. Kristus kom innom og for mange ganger sa vi, "Å, Herre, Jeg har lagt meg. Å, Herre, jeg har tjent i hele dag." Og du kjenner krenkelsen å vite... Vet du hvor krenkende det er for din kjærlighet å bli avslått? Hvilke smerte det er? Det er bedre at en elsker er en okse i en porselensbutikk, så lenge den elskereren er lidenskapelig. Men hjertets sløvhets mot en annen person er den tingen som dreper den personen.

Vi snakker om å krenke noen fordi vi synder mot dem. "Ja, å, jeg syndet mot Gud. Jeg skulle ikke ha sett det TV programmet." Eller, "Jeg har syndet mot Gud. Jeg skulle ikke ha snakket slik til min bror." "Jeg syndet mot Gud. Tankene i hjertet mitt er ikke rette." Vel, se det på denne måten. Gud kommer for å besøke deg og du sier, "Nei." Snakk om krenkelse. Det er krenkelse!

Så, hun går og søker etter ham. Og noe forferdelig skjer. Hun roper etter ham, men han svarte ikke. Vers syv, "Vekterne som går omkring i byen, møtte meg. De slo meg, de ga meg sår, de tok sløret fra meg - vekterne på murene."

Jeg vil si dere noe. Disse fyrene handler ganske kjepphøyt, gjør de ikke? Hvis kongen hadde gått ved siden hennes, så ville de ikke en gang våget å se henne i øynene. De ville bøyd hodene sine og fryktet. Ser du, min kjære venn, vi er ikke så mange... vi er rensset av Kongen, vi har blitt kledd av Kongen, vi trenger Kongens nærvær hele tiden. Djevelen der ute er ikke redd for sauer. Mange TV-evangelister burde ta det til seg. Djevelen er ikke redd for sauer.

Han er redd for Hyrden som vokter dem. Vektene på murene er ikke redd for små jenter. De er redd for konger. Når kirken forlater sin Konge, når hennes kjærlighet til Kongen blir sløv og hun er bergtatt av alle mulige dumme ting, fordi alt annet enn Kongen er dumt. Når hun har festet blikket sitt på noe annet enn Ham, så setter hun seg selv i en veldig vanskelig posisjon. Hennes stolthets høye fjell, de er full av løver og ulver, leoparder. Gatene hvor hun må gå er ikke trygge steder. Hun trenger sin Konges nærvær.

Vers åtte, "Jeg ber dere inderlig, dere Jerusalems døtre, Om dere finner min elskede, hva skal dere si ham? At jeg er syk av kjærlighet." Vers ni, "Hva er din elskede fremfor andre elskede, du vakreste blant kvinner? Hva er din elskede fremfor andre elskede, siden du ber oss så inderlig?"

Jeg lurte på om de sier dette, "Vel, hvorfor skulle vi se etter ham? Jeg mener, han kan ikke være så bra? Og han kom til døren din; du kunne ikke engang stå opp. Du vil at vi skal gå rundt i denne byen på natten og se etter en som kom til døren din som du ikke en gang ville åpne for? Jeg mener, det er tydelig ut fra dine handlinger at han ikke kan være så bra."

Jeg er ikke en av de folkene som sier, "Hvis vi bare ville leve som Jesus eller leve for Jesus så ville hele verden omvendt seg." Hvis vi gjorde det så ville vi blitt korsfestet. Verden hatet Jesus og hvis vi begynner å leve som Ham, så vil de hate oss også. Men de vil i det minste vite at noe skjer, vil de ikke?

Vi går ut og sier, "Verden trenger Jesus!" Og de sier, "Trenger verden han like mye som en stor bilgarasje eller en SUV eller fotball? Trenger verden Ham like mye som du trenger dette i ditt liv? Fordi, det er åpenbart mange ting du trenger mer enn Jesus i ditt liv, så vil du vennligst hjelpe meg å forstå hvor mye verden trenger Jesus. Hvor spesiell Jesus er? Vel, vil du forklare det for meg? Jeg er heller forvirret når jeg ser på dere alle. Fordi det ser ikke ut som om dere trenger Ham noe særlig. Det virker ikke som om Han er så spesiell for dere. Så hvorfor skal jeg en gang vurdere dette?" Det er en veldig streng irettesettelse, men det åpner henne, det skjærer i hjertet hennes, det får henne til å innse. Irettesettelse er en fantastisk ting. Det er en fantastisk ting. Fordi, plutselig, så kommer hun til fornuft. Og det er virkelig hva omvendelse handler om, er det ikke, å komme til fornuft. Komme til fornuft! Hva er galt med deg? Enten har du gått fra forstanden eller så har du glemt Ham, eller så har du aldri sett Ham. Det kan bare være en av de tre.

Har du aldri sett Ham slik at Han aldri har vært herlig for deg? Har du glemt hvor herlig Han er, fordi du har fylt livet ditt med så mye annet som har sløvet hjertet ditt?

Eller har du fullstendig mistet forstanden? Siden du snur deg vekk fra den levende Gud og fellesskapet med Ham for å ha fellesskap med andre ting som er laget av tre, stål og plastikk.

Og hun kommer til forstanden og sier, "Min elskede er hvit og rød, utmerket fremfor ti tusen. Hans hode er som det fineste gull. Hans lokker er kruset, svarte som raven. Hans øyne er som duer ved rennende bekker. De bader seg i melk," Hun fortsetter og fortsetter og i vers seksten sier hun, "Hans munn er sødme, og alt ved ham er tiltrekkende. Slik er min elskede, slik er min venn, Jerusalems døtre!" Hun tar av. Hun tar helt av! Og det er en del av kristendom.

Jeg tror at apokalyptisk litteratur... Jeg tipper dere alle er kjent med begrepet, Åpenbaringsboken, noe av det som er i Esekiel. Apokalyptisk, hjul inni hjul. Alle disse skremmende og utrolige symbolene som ikke gir mening. Jeg har en teori om alt det der. Jeg tror disse tingene oppstår når følgende skjer: Når en mann er så slukt i Guds åpenbaring, at det langt overgår hans forståelse og langt overgår hans evne til å formidle slik at han kommer til bristepunktet, punktet hvor han går fra vettet. Han ser noe som hans forstand ikke kan forstå. Han prøver å fortelle det som han ikke selv skjønner. Han virker nesten som en gal mann. Skulle ikke det være måten vår kristendom bor i denne verden? Vi er de som har sett det vårt sinn ikke kan forstå. Vil tale det vi ikke engang kan si. Det er hva hun gjør, "Hans lokker er kruset, svarte som raven. Det er gull." Det er alt dette. Alle disse motstridende begrepene, kvinnen er på bristepunktet! Hun prøver å beskrive en herlighet som er så stor at den nesten driver en person til vanvidd. Jeg tror at det å være i himmelen... Jeg tror at til og med for å bli frelst og å ha Den Hellige Ånd boende i deg, så må du styrkes overnaturlig. Fordi hvis ikke, så ville det strålende nærværet av Hans herlighet gjøre deg gal.

Dette får meg videre på et annet tema. Jeg er så lei av å høre skikkelig, teologisk korrekt, reformert forkynnelse. Vi blir alle forbløffet over de som får alt til å stemme, og forklarer alt så kaldt og kalkulert som om Gud var en matematisk formel.

Hør på meg! Det verste som noen gang kan skje med en predikant er at han blir sivilisert og respektabel. Det burde være en følelse av at den som proklamerer Gud, burde være litt gal. Fordi han snakker om Guds herlighet. Oss, våre liv, vi skulle vært trollbundet, vi skulle vært besatt, vi skulle vært sunket, vi skulle bønnfalt, som John Piper sier, Gud.

Og hva skjer så? Vers en av kapittel seks. "Hvor er din elskede gått, du vakreste blant kvinner? Hvor har din elskede tatt veien, så vi kan lete etter ham sammen med deg?" Når

kirken blir helt begeistret for Jesus Kristus så vil det føre til et oppstyr. Når kirken snur seg vekk fra alt som ikke kan tilfredsstille, og hvis kirkens øyne faller på Jesus og kirken bare blir gjort modig og gal av Hans kjærlighet, så vet ikke jeg akkurat hva som vil skje, men noe vil skje.

Her er det fantastiske. Hun har foraktet hans kjærlighet; hun har behandlet den som noe vanlig. Hun har blitt skitnet til av en annen; hun har blitt spottet av andre. Hun har såret ham på alle mulige måter.

Hvilken reaksjon synes dere hun fortjener? Vel, jeg vet ikke nøyaktig hvilke reaksjon hun fortjener, men jeg vet hvilke respons hun kommer til å få. En skulle tro hennes elskede hadde gått til... hvor? Vel, til advokaten for skilsmisse. "Jeg har fått nok av deg. Jeg gir deg opp." Eller kanskje han drar for å samle bevis mot henne for å ydmyke henne, manipulere henne, for å minne henne, for å vise henne hvor misfornøyd og kvalm han er av henne, slik at hun begynner å gå den rette og smale sti som hun burde.

Vel, hun går tilbake. Vers to, "Min elskede er gått ned til sin hage, til de duftende blomstersengene, for å vokte sin hjord i hagene og for å sanke liljer." Hva har han gjort? Han har gått for å plukke blomster slik at når hans feilende, kaldhjertede brud kommer tilbake til ham, kan han gi henne en gave. Skjønner du, djevelen, min kjære hellige, vil så gjerne lyge til deg. "Nå har du gjort det. Ja, nå har du gjort det. Jeg visste denne dagen ville komme før eller siden. Han har fått nok av deg." Det du trenger å skjønne er dette, Han kan aldri få nok av deg. Et eneste blick fra ditt øye og Hans hjerte slår raskere. Og når du har gjort alt du kan, for å komme til Ham, eller løpe fra Ham med et kaldt hjerte. Du ser etter fluktruter og unnskyldninger og så snart du reiser, så ser Han etter gaver for å gi deg. Det er vanskelig å tro. Men hele evangeliet er vanskelig å tro.

La oss be. Far, jeg håper... Jeg håper jeg aldri vil... Jeg skulle ønske jeg aldri ville høre din stemme eller merke en draging i hjertet, at eg ikke ville gledelig løpe, vel vitende om at Kongen har innkalt meg. Og jeg håper dette vil lede oss til bønn og erkjennelsen av at bønn er mer enn arbeid. Det er mer enn forbønn, det er mer enn å samle nåde. Det er å fryde seg i Deg. Hvor herlig du er! Åpne våre øyne, Herre. I Jesu navn. Amen.